

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2008 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krystyna Eaśószewska-Rtība

Sędziowie: SO Blanka Zarębska

SO Olga Goniowie /Owczarek (sprj

Protokolant: st. sekr, sądowy Anna Skraypek

po rozpoznaniu na rozprawie w dnia 1 kwietnia 2008 r, w Katowicach

sprawy z odwołania Jacka Wieczorka- Zakład Usługowy - Konserwacja Terenów
Zielonych w Bytomiu

przeciwko Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Chorzowie

o udzielenie zamówienie publicznego

i skutek skargi odwołującego Jacka Wtaroika - Zakład Usługowy - Konserwacja
terenów Zielonych w Bytomiu

1 wyroku Ltozdu Zamówień Publicznych w Warszawie

dnia 4 lutego 2008 r. sygn. akt KIO, UZP 1-6,0,

1. oddała skargę, . ,

2. zasądza od skarżącego Jacka Wieczorka na rzecz zamawiającego Miejskiego
Zarządu Ulic i Mostów w Chorzowie kwotę 3.60(1,-zł (trzy tysiące szeszeset
złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

l'>i Wrt orfOirialKyto^{5,7?*}@
2GODN0ŚC^|Q\$Ly GiHALEld
X>■,

^feth&rdtajn

SEKRETARZ,

Sygrt- akt XIX Ga 112/08

UZASADNIENIE

Wyrokiem 2 dnia 4 lutego 2008r. Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie wykonawcy Jacka Wieczorka prowadzącego działalność gospodarczą w postaci Zakładu Usługowego Konserwacja Terenów Zielonych w Bytomiu i obciążyła go kosztami postępowania.

Zamawiający Miejski Zarząd Ulic i Mosiów w Chorzowie wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą „letnie i zimowe utrzymanie ulic na terenie miasta Chorzów w okresie 26 miesięcy od dnia podpisania umowy” Postępowanie prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego zostało podzielone terytorialnie na dwie części, przy czym zamawiający zaznaczył, iż wykonawca może złożyć ofertę tylko na jeden wybrany rejon.

Na postanowienia SIWZ wykonawca Jacek Wieczorek złożył protest, a po jego oddaleniu odwołanie. W odwołaniu wykonawca podtrzymał wszystkie zarzuty podnoszone w proteście. Zostały one ujęte w sześciu punktach.

1. naruszenie zasad z art. 7 pzp o także art. 22 ust. 2, art. 5, art. -ż ust- I i

2, art. 32 ust. 2, art. 41 pkt 7, art. 38 ust. 5, art. 83 ust. 3 pzp poprzez ograniczenie możliwości składania ofert do jednej części, podzielenie zamówienia na części w celu uniknięcia stosowania powołanych przepisów ustawy, przyjęcie, iż w postępowaniu, w którym dopuszczono składanie ofert częściowych, maksymalna liczba części zamówienia, na które wykonawca może złożyć ofertę, może być mniejsza, niż ilość części, na które zamawiający dokonał podziału;

2. naruszenie art. 41 pkt 7, art. 36 List. 1 pkt 5, art. 7 ust. 1 pzp poprzez błędne określenie warunków dotyczących potencjału technicznego w taki

sposób, że inne warunki podano w ogłoszeniu zamówienia, a inne zapisano w STWZ;

1. naruszenie art. 22 ust. 1 pkt 2 i art. 26 ust. 1 pzp poprzez zaniechanie określenia potencjału zawodowego, jakim powinien dysponować wykonawca oraz brak żądania dokumentów potwierdzających te

okoliczności;

4. naruszenie art. 29 pzp poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób sprzeczny i niezrozumiały w zakresie standardów odśnieżania i zwalczania ślisko soi zimowej;

5. naruszenie art. 29 pzp poprzez zapis, iż zamawiający nie dopuszcza wystąpienia zajęzionej warstwy śniegu podczas opadów;

6. naruszenie art. 25 pzp poprzez wprowadzenie do projektu umowy uciążliwych warunków, a mianowicie żądanie oświadczenia o akceptacji „dokonania niezbędnych przeróbek we własnych pojazdach włącznie z wykonaniem otworów w karoserii”.

Krajowa Izba Odwoławcza doszła do przekonania, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Po stwierdzeniu, iż wykonawca składający odwołanie ma interes prawny w złożeniu środka zaskarżenia w rozumieniu art. 179 ust. 1 pzp. stwierdził, iż zarzuty podniesione w odwołaniu nie potwierdziły się.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu Krajowa Izba Odwoławczą uznała,

że z mocy art. 83 ust. 2 pzp zamawiający może dopuścić możliwość złożenia oferty częściowej, jeżeli przedmiot zamówienia jest podzielny. W takim przypadku zamawiający ma możliwość ograniczenia ilości części zamówienia, na które wykonawca może złożyć ofertę. Swoboda ta nie może jednak prowadzić do naruszenia zasady wyrażonej w art. 7 pzp. Takiego naruszenia w niniejszym przypadku Krajowa Izba Odwoławcza nie stwierdziła. Powołując się na definicję czynu nieuczciwej konkurencji uznała, że żadna z wymienionych w niej sytuacji nie występuje. Wprowadzając ograniczenie co do ilości części, na

które może składać oferty jeden wykonawca, zamawiający nie ograniczył konkurencji, a wręcz przyczynił się do zwiększenia. Dopuszczył bowiem w ten sposób do udziału w postępowaniu również mniejszych przedsiębiorców funkcjonujących na rynku, co zapobiega ewentualnemu zmonopolizowaniu tego możliwości złożenia oferty tylko na jedną część zamówienia. Jednocześnie zamawiający bądź/ie miał zabezpieczenia realizacji usługi, w sytuacji, gdyby jeden z wykonawców nie wykonywał swojego zadania. Zamawiający będzie mógł w ten sposób porównać jakość świadczeń, co także powinno przyczynić się do rozwoju zdrowej rywalizacji.

rynku usług. Odwołujący nie został też postawiony w jakiejś szczególnej sytuacji w stosunku do innych potencjalnych wykonawców, gdyż oni także będą mieli

Odnosząc się do drugiego zarzutu Krajowa Izba Odwoławcza, uznała, iż nie doszło do zmiany warunku udziału w postępowaniu dotyczącego potencjału technicznego. Porównując szczegółowo wymieniony w ogłoszeniu o zamówieniu, SIWZ i w załączniku do nich załączonym sprzęt niezbędny do wykonania zadania doszedł do wniosku, iż warunki postawione wykonawcy są w nich identyczne.

Odnosząc się do trzeciego zarzutu Krajowa Izba Odwoławcza uznała, iż zamawiający w sposób wystarczający zabezpieczył potencjalne możliwości realizacji zamówienia poprzez postawienie warunku wykazania doświadczenia oraz żądanie określonego sprzętu. O tym, jakie konkretnie wymogi powinien postawić wykonawcom zamawiający, ogólnikowo określone w art. 22 ust. 1 pkt 2 pzp, decyduje przedmiot zamówienia. JPrzy jednym przedmiocie zamówienia bowiem istotną funkcję dla prawidłowości wykonania zamówienia będą odgrywały osoby, przy innym sprzęt (potencjał techniczny). W niniejszym przypadku, nie zostały postawione szczególne wymogi co do osób wykonujących zamówienie z uwagi na to, że obowiązujące przepisy nie nakładają jakiś specjalnych wymogów dla osób świadczących takie usługi. Może też decydować o postawieniu wymogów przepis art. 3U4 kp, który dotyczy zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, gdy/ pracodawca tych osób będzie wykonawca wyłoniony w toku postępowania o udzielenie zamówienia.

Odnosząc się do czwartego zarzutu Krajowa Izba Odwoławcza uznała, iż SIWZ nie zawiera sprzecznych zapisów prowadzących do niemożności wykonania usługi. Porównując szczegółowo definicje pojęć : śnieg luźny, zaspasne, błoto pośniegowe i zajeżdżona warstwa śniegu doszła do przekonania, że odwołujący się miesza te pojęcia i powołuje je zamiennie. Tymczasem inne warunki zamawiający postawił w stosunku do śniegu luźnego i błota pośniegowego, a inne w stosunku do zaspasnych i zajeżdżonej warstwy śniegu.

Odnosząc się do piątego zarzutu Krajowa Izba Odwoławcza uznała, iż zamawiający ma prawo stawiania dla świadczonych na jego rzecz usług określonych wysokich wymagań. Niedopuszczalność zażądania zajeżdżonej warstwy śniegu ma swoje uzasadnienie w szczególności w związku z koniecznością zachowania wymogów bezpieczeństwa związanych z ochroną

życia i zdrowia ludzkiego,

Odnosząc się do szóstego zarzutu Krajowa Izba Odwoławcza uznała, iż żądanie wyrażenia zgody na realizację umowy na warunkach określonych projekcie nie narusza art. 25 ust. 1 pzp. Wyposażenie sprzętu, za pomocą którego wykonawca będzie realizował usługi, W urzędzenia CrFS jest uzasadnione koniecznością bieżącej kontroli jakości świadczonych usług. Montaż tego urządzenia, a także jego demontaż, nie prowadzi do dewastacji sprzętu. Wykonanie montażu przez serwisanta gwarantuje profesjonalne działanie w tym zakresie. Dodatkowo montaż będzie się odbywał na koszt zamawiającego. Zamawiający dopuścił możliwość wykonania otworów w karoserii wyłącznie w celu przeprowadzenia przewodów i montażu czujników, o ile oczywiście okaże się to niezbędne.

O kosztach postępowania Krajowa Izba Odwoławcza orzekła na podstawie art. 191 ust. 1 i 7 pzp czyli stosownie do wyniku postępowania.

Od powyższego wyroku w całości skargę wniósł wykonawca Jacek Wieczorek prowadzący działalność gospodarczą w postaci Zakładu Usługowego Konserwacja Terenów Zielonych w Bytomiu. Skarżący podtrzymał i ponowił wszystkie zarzuty i żądania podnoszone w proteście i odwołaniu. Zarzucił naruszenie;

- art. 184 ust. 6 pzp poprzez naruszenie postanowień Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie postępowania przed sądem polubownym, a w tym naruszenie art. 1194 § 1 i art. 1197 § 2 kpc;

- art. 190 ust. 2 pzp poprzez wydanie wyroku sprzecznego z ustaleniami dokonanymi w toku postępowania przez Krajową Izbą Odwoławczą;

- art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 2, art. 25, art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 1 i 2, art. 32 ust. 2, art. 41 pkt 7, art. 38 ust. 5, a także art. 83 ust. 3 pzp poprzez błędną ich wykładnię i zastosowanie.

Na podstawie art. 198 ust. 2 pzp skarżący wniósł o uwzględnienie skargi, uchylenie zaskarżonego orzeczenia, wydanie orzeczenia co do istoty sprawy, tj. rozstrzygnięcie wszystkich zarzutów przedstawionych w proteście i odwołaniu i unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a także

wniósł o zwrot kosztów całego postępowania.

W odpowiedzi na skargę zamawiający wniósł o jej oddalenie i zwrot kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy- zważył, co następuje;

Skarga wykonawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Argumenty podniesione w skardze mają charakter teoretyczny i nie podejmują polemiki z uzasadnieniem zaskarżonego orzeczenia. Zwrócić trzeba uwagę, iż wszystkie zarzuty podnoszone przez odwołującego się wykonawcę, a następnie składającego skargę, muszą zostać udowodnione (art. 188 ust. 1 prawa zamówień publicznych).

Zarzuty natury procesowej, poza wskazaniem przepisu, nie zostały bliżej uzasadnione, stąd nie sposób się do nich odnieść. Także ogólnikowe stwierdzenie o wydaniu wyroku sprzecznego z ustaleniami dokonanymi w toku postępowania przed Krajową Izbą Odwoławczą nie znalazło precyzyjnego uzasadnienia w skardze. Nie wiadomo zatem, które wnioski Krajowej Izby Odwoławczej są niezgodne z poczynionymi przez nią ustaleniami, a tym samym

polemika z tym zarzutem jest niemożliwa.

Trudno nie podzielić argumentów skarżącego powołanych w skardze o konieczności praktykowania „prowspółnotowej” wykładni prawa, a Ukże o treści i znaczeniu przestrzegania zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania podmiotów (art. 7 pzp). Skarżący nie wywodzi jednak z tych teoretycznych rozważań bezpośrednich skutków dla konkretnej sprawy i nie wykazuje czy też chociaż wskazuje, w jaki sposób Krajowa Izba Odwoławcza dopuściła się interpretacji prawa polskiego niezgodnie z konkretnym prawem unijnym.

Sąd Okręgowy podziela całkowicie stanowisko wyrażone przez Krajową

Izbę Odwoławczą w zaskarżonym orzeczeniu.

Sąd Okręgowy nie dopatrywał się naruszenia art. 83 ust. 3 pzp, a związku z nim art. 7 pzp. Możliwość składania ofert częściowych jest uzależniona wyłącznie od tego, czy świadczenie jest podzielne (art. 83 ust. 2 pzp). Jest przy tym decyzją zamawiającego, w jakd sposób zostaną określone części w postępowaniu. W niniejszym przypadku możliwość podziału świadczenia na części terytorialne była możliwa, a zatem zamawiający nie dopuścił się naruszeniu art. 83 ust. 2 pzp. W razie podziału zamówienia na części zamawiający ma prawo wprowadzenia ograniczenia maksymalnej liczby części zamówienia, na które oferty częściowe może złożyć jeden wykonawca (art. 83 ust. 3 pzp)- Jaka to będzie liczba części, zależy wyłącznie od woli zamawiającego, podobnie jak fakt, czy w ogóle wprowadzi takie ograniczenie. Informacja na ten temat powinna znaleźć się w SIWZ, zgodnie z art. 36 ust. 2 pkt 1 pzp. Przychylić się przy tej okazji należy do stanowiska Krajowej Izby Odwoławczej, iż wprowadzenie takiego ograniczenia nie może jednak prowadzić do naruszenia zasad płynących z art. 7 pzp. W niniejszej sprawie zamawiający dopuszczając możliwość zgłoszenia oferty tylko na jedną część zamówienia nie naruszył ani zasad uczciwej konkurencji, ani zasady równego traktowania przedsiębiorców, Skarżący wykonawca nie wskazał, co słusznie zaznaczyła Krajowa Izba Odwoławcza, jaki sklasyfikowany czyn nieuczciwej konkurencji został popełniony przez zamawiającego poprzez ograniczenie zamówienia. Argumenty podnoszone w proteście i powtórzone w odwołaniu i skardze pozostają gołosłowne wobec braku wykazania związku pomiędzy podziałem zamówienia na dwie części terytorialne a skutkami powołanymi przez skarżącego, a mianowicie o ograniczeniu dostępności do zamówienia dla przedsiębiorstw większych rozmiarów i zwiększeniu kosztów zamówienia z tego powodu. W tym przypadku nasuwają się argumenty wręcz przeciwnie. Przedsiębiorca o dużym potencjale ma możliwość wykonania zarówno zamówienia większych rozmiarów, jak i mniejszych. Natomiast tzw. przedsiębiorca małych rozmiarów nie mógłby konkurować z nim na polu zamówienia o dużo szerszym zakresie działania. Prowadzi to zatem do zwiększenia liczby wykonawców mogących przystąpić do realizacji zamówienia, a tym samym nie tylko następuje równe traktowanie wykonawców, ale sprzyja rozwojowi konkurencji. Nic bez znaczenia pozostają także argumenty zamawiającego, iż podział gminy na części i zawarcie umów z odrębnymi wykonawcami na każdą część^ pozwala, chociaż częściowo, uniknąć pozbawienia usług w postaci utrzymania ulic w razie, gdy jeden z wykonawców z różnych względów, także niezależnych od niego, nie będzie wykonywał swojego świadczenia. I nie chodzi to wyłącznie o sytuację gdy jeden, wykonawca będzie zobowiązany przejąć obowiązki drugiego, bo, jak słusznie podniósł skarżący, takiego wymogu nie zawiera ewentualna umowa stron, ale

także o sytuację, gdy brak usług będzie dotyczył tylko części miasta, a nie jego całości, co stałoby się w przypadku, gdyby całość zamówienia przyjął jedna firma. Skarżący nie wykazał zresztą, iż ograniczenie, o którym mowa, wpłynęło na i ego możliwość złożenia oferty, tym bardziej, że sam przyznaje, iż mieści się w pojęciu małych przedsiębiorstw. Nie ma też wiedzy o tym, jaki konkretny

podmiot lub ich krąg został w ten sposób pozbawiony możliwości uczestnictwa w postępowaniu o udzielenie konkretnego zamówienia.

Nie wykazał także skarżący, aby sam fakt ograniczenia możliwości składania ofert tylko do części zamówienia miało wpływ na ograniczenie możliwości konkurencji cenowej. Nawet jeśli przedsiębiorca posiada potencjał o możliwościach większych niż wykonanie jednej części zamówienia, to nie ogranicza mu to możliwości wykonywania usług na terenie jego działania, które przecież nie jest ograniczone do jednego miasta. Zamawiający nie postawił bowiem warunku rezygnacji z wykonywania pozostałymi siłami usług na rzecz innych podmiotów. Co więcej, ograniczenie zasięgu działania wykonawcy pozwoli na uczestnictwo na rynku również mniejszym przedsiębiorcom, do których zresztą sam skarżący siebie zalicza, a tym samym do rozwoju konkurencyjności, również w zakresie cenowym. Brak w stanowisku skarżącego udowodnienia bezpośredniego związku pomiędzy ograniczeniem zasięgu zamówienia a wysokością ceny wskazanej w ofercie, co nie pozwala na uwzględnienie jego zarzutu.

Na podzielił Sąd Okręgowy argumentów skarżącego o naruszeniu przez zamawiającego art. 38 ust. 5 pzp. Zamawiający nie dokonał modyfikacji treści istotnych warunków zamówienia w zakresie warunków udziału w

postępowaniu, a dokładnie w zakresie obowiązku wykazania się posiadanym potencjałem technicznym. Skarżący pierwotnie dostrzegał w zmianę dokonaną pomiędzy ogłoszeniem o wszczęciu postępowania o udzielenie zamówienia a istotnymi warunkami zamówienia, a następnie także pomiędzy warunkami zamówienia a załącznikiem nr 5 stanowiącym ich integralną część. W skardze, poza podniesieniem tego zarzutu ponownie, skarżący nie odniósł się

do statystyki zawartego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, która bardzo szczegółowo porównała wszystkie zapisy odnośnie wymienionego sprzętu potrzebnego do wykonania zamówienia z szczegółowym wskazaniem punktów poszczególnych dokumentów. Wnioskiem tego porównania było uznanie, iż zamawiający nie dokonał zmiany treści SI&Z, a jedynie dopuszczalnego sprecyzowania technicznego wymogów stawianych wykonawcom. O ile należy zgodzić się ze skarżącym, iż zmiana warunków, o jakich mowa w art. 38 ust. 3 pzp jest niedopuszczalna, o tyle w tym przypadku nie możemy mówić o „modyfikacji”, ale o doprecyzowaniu bez zmiany zasadniczej części postawionych wymogów, a to już nie mieści się w granicach, o jakich mowa w art. 38 ust. 5 pzp. Ponieważ skarżący nie odniósł się w sposób bardziej szczegółowy do wyjaśnień Krajowej Izby Odwoławczej i nie kwestionował ustaleń tam zawartych dalsze odniesienie się do zarzutu jest zbędne,

Niezasadniony jest zarzut skarżącego o naruszeniu art. 26 ust. 1 pzp. Skarżący domagał się dołożenia do warunków spełnienia wymogów podmiotowych wykonawcy do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia wykazania dokumentami, iż wykonawca dysponuje osobami zdolnymi do wykonania zamówienia poprzez doprecyzowanie stawianych tym osobom kwalifikacji. Jednocześnie skarżący powołując się ogólnikowo na

przepisy sanitarne czy też prawa o ruchu drogowym nie wskazał, jakie szczególne kwalifikacje te osoby miałyby posiadać. To nie wartość zamówienia powinna decydować o konieczności postawienia osobom wykonującym zamówienie wykazanie się szczególnymi kwalifikacjami, ale specyfika

przedmiotu zamówienia, który wymaga, głównie ze względu na przepisy prawa, wykazania się posiadaniem szczególnych uprawnień lub umiejętności. Ponieważ skarżący nie wskazał, o jakie szczególne kwalifikacje chodzi, nie sposób podjąć

szczególnej polemiki. Błędnie też skarżący powołuje się na przepisy prawa pracy, gdyż stosunek ten łączy wyłącznie pracodawcę z pracownikiem, a taki

stosunek prawny nie rodzi pomiędzy zamawiającym (kontrahentem

pracodawcy) a pracownikiem wykonawcy,

Brak podstaw do uwzględnienia zarzutu skarżącego o naruszeniu art. 29

ust. 1 pzp, Zamawiający nie dopuścił się ant sprzeczności w treści SIWZ, ani niezrozumiałości, co zarzuca wykonawca. Również w tym względzie Krajowa Izba Odwoławcza w⁷ zaskarżonym orzeczeniu w sposób bardzo szczegółowy odniosła się do zarzutu, cytując poszczególne zapisy SIWZ i załącznika nr 5. Ponownie także skarżący nie odniósł się do tych argumentów, cytując poprzednio podnoszone zarzuty. Zamawiający wymieniając w tabelce zawartej w załączniku nr 5 ilość godzin, w czasie których należy rozpocząć usuwanie śniegu luźnego i błota pośniegowego zależnie od sLandańńw odśnieżania mc zaprzeczył sobie w kolejnym stwierdzeniu, iż „nie dopuszcza się występowania zasp śnieżnych i zajeżdżonej warstwy śniegu również podczas opadów i zamieci śnieżnych⁷”. Już w pierwszej kolejności widać, iż obydwie cytowane stwierdzenia odnoszą się do innych zjawisk. Krajowa izba Odwoławcza zaprezentowała definicje każdego poszczególnego zjawiska wnioskując, iż chodzi o inne zdarzenia. Skarżący w żaden sposób nie skomentował Lego wniosku. Podobnie w kwestii odpływania zamawiający postawił inne waiunki dla określenia czasu wykonania zadania od chwili stwierdzenia zjawiska atmosferycznego, a inne w przypadku opadów ciągłych. Nie zachodzą zatem podnoszone przez skarżącego rozbieżności we wskazaniu wymogów co do odpływania w okresie zimowym.

Nie można także uznać za niewykonalny wymóg nie dopuszczenia do powstania na drogach zajeżdżonej warstwy śniegu, czyli śniegu nieusumętego lub pozostałego na nawierzchni po przejściu pługów, który nie został zagęszczony, ale nie został złodowaciały⁷. Podzielić należy w tym względzie argumenty Krajowej Izby Odwoławczej, iż ów wysoki standard odśnieżania moż® być osiągnięty przy zwiększeniu intensywności odśnieżania i znajduje uzasadnienie w wymogach bezpieczeństwa.

W końcu ostatni z zarzutów skargi odnoszący się do naruszenia art. 5 kc i art. 353¹ kc w zw. z art. 14 pzp nie został uwzględniony przez. Sąd Okręgowy. Skarżący uznał wymóg postawiony przez zamawiającego odnośnie wyrażenia zgody przez, wykonawcę na dokonanie przeróbek w przeznaczonym do realizacji usług sprzęcie za niezgodne z zasadami współżycia społecznego, a tym samym umowę zawartą z takim warunkiem za nieważną. Z projektu umowy wynika także, iż przeróbki te mają dotyczyć montażu w pojazdach czujników GPS. Montaż i demontaż czujników mają zostać wykonane przez serwisanta na koszt zamawiającego. Skarżący uznał taką ingerencję /a /byt daleko wkraczającą w uprawnienia właścicielskie, a to poprzez, możliwość dewastacji sprzętu lub choćby utratę uprawnień z tytułu gwarancji i rękojmi. Sąd Okręgowy nie podziela takiego stanowiska. Biorąc pod uwagę cel, jakiemu ma służyć montaż, czujników i warunki które zaproponował zamawiający, nie można stwierdzić, iż warunek ten naruszył zasady współżycie społecznego. Montaż tego typu urządzeń nie powoduje „dewastacji” pojazdu, a przypadku, gdy ntó będzie niezbędne wykonanie otworów w karoserii serwisant w ogóle powinien zrezygnować z ich wykonania. Zapewnienie montażu i demontażu wyłącznie pizez podmioty do tego profesjonalnie przygotowane pozwoli na umknienie zbędnej ingerencji w budowę pojazdu. Okoliczność ta powinna mi cc także wpływ na zachowanie praw z tytułu gwarancji lub rękojmi. Zresztą skarżący me wskazał, iż w jego przypadku taka utrata miałaby miejsce. Na akceptację zasługuje też pogląd Krajowej Izby Odwoławczej, iż ewentualne koszty czy też utratę wartości pojazdów, do których zamontowano czujniki GPS.

W tej sytuacji skargę należy uznać za bezzasadną i oddalić na podstawie

O kosztach postępowania skargowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie
9S kpe w zw. z art. 194 ust. 2 p/p obciążając nimi stronę przegrywającą

stępowanie.